

Treball de Recerca

Títol: Els nens de Hitler.

Curs: 2n de Batxillerat Social.

Modalitat: Ciències Socials.

Realitzat per: Ariadna Rodríguez Calero.

Tutoritzat per: Sergi Rodríguez Hernández.

Data de composició: 26 de gener de 2009.

Agraïments

Especials agraïments a Sergi Rodríguez Hernández, que ha sigut el tutor del treball, pel seu interès i entusiasme en el tema i en l'ajuda que m'ha prestat en la recerca de la informació utilitzada.

Molts agraïments a la meva família i al meu xicot, Gerard Torres, que també m'han ajudat en la recerca del material i en tot en que he necessitat.

Aclariments

Tenir nocions del que va passar una mica abans i durant el període nacionalsocialista, per poder situar millor el treball en el seu context històric.

Cites

Günter Adrian (nascut el 1925).

"Un no pot imaginar-se realment la mort al ser jove, donat que encara no és té cap relació amb la por. Però en qualsevol cas haguéssim acceptat la mort per Alemanya i per Hitler."

Franz J. Müller (nascut el 1925, membre del cercle de resistència al règim La Rosa Blanca).

"<<Quan l'alemany no veu cap sortida, llavors li queda l'heroisme de l'ocàs, el crepuscle dels déus.>> l'heroisme ens va ser venut a tots com a una valentia i no com una estupidesa d'autodestrucció."

Hans Schemm, president de l'Associació dels Professors Nacionalsocialistes.

"Ser un Home significa ser un lluitador. Ser un alemany significa ser cent cops un lluitador. Ser un nacionalsocialista significa ser mil cops un lluitador."

Índex

1	Introducció.....	5
2	Biografies.....	6
	2.1 Adolf Hitler.....	6
	2.2 Biografies dels líders nacionalsocialistes més propers a Hitler durant el seu lideratge.....	6
3	Antecedents.....	10
4	Ideologia del partit nacionalsocialista.....	13
5	L'inici de les Joventuts Hitlerianes.....	17
	5.1 Què van ser les Joventuts Hitlerianes?.....	17
	5.2 Les Joventut Hitlerianes femenines: Bund Deuchster Mädels (BDM).....	18
	5.2.1 Jutta Rüdiger, líder de la BDM.....	19
	5.2.2 Les tasques de la BDM.....	19
	5.2.3 Les reunions de la BDM.....	20
	5.2.4 La BDM i la Secció femenina de la falange Espanyola.....	21
	5.3 Vestuari.....	22
	5.3.1 Nois.....	22
	5.3.2 Noies.....	23
	5.4 Com el partit nacionalsocialista va captar l'atenció dels joves en l'època nazi?.....	24
6	La vida dins de les Joventuts Hitlerianes.....	26
	6.1 L'ingrés i la vida a les Joventuts Hitlerianes.....	26
	6.2 Ensenyament.....	27
	6.2.1 Assignatures.....	27
	6.3 Els instituts nacionalspolítics d'educació (NAPOLA).....	28

6.3.1	L'ensenyament dins d'una escola NAPOLA.....	30
6.3.2	La reacció dels joves dels NAPOLA davant les injustícies patides per part dels jueus.....	31
6.3.3	La religió i els NAPOLA.....	32
7	El final del règim, el final de les Joventuts Hitlerianes.....	33
7.1	La invasió a Polònia.....	33
7.2	L'acció de les Joventuts Hitlerianes durant la Segona Guerra Mundial.....	33
7.3	Un nou comerç.....	37
8	Lebensborn.....	39
9	Organitzacions en contra del règim nacionalsocialista.....	42
9.1	Die weiÙi Rose.....	42
9.1.1	Què va ser la Die weiÙi Rose?.....	42
9.1.2	L'acció de l'organització.....	43
9.1.3	Ideologia.....	43
9.1.4	Homenatges.....	44
9.2	Els swing-kids.....	44
9.3	Altres organitzacions en contra del règim.....	46
10	Conclusions.....	47
11	Bibliografia.....	48
11.1	Planes web consultades.....	48
11.2	Llibres consultats.....	49
11.3	Revistes consultades.....	49
11.4	Diaris Consultats.....	49
11.5	Pel·lícules vistes.....	49

1 Introducció

Amb aquest treball vull investigar i informar com generacions senceres de nens i nenes van ser absorbides, robades de les seves famílies, per part del partit Nacionalsocialista Alemany d'una forma cruel i irracional. A aquells nens se'ls hi va prendre la seva infància, l'adolescència i en molts casos la vida. Van ser les víctimes d'una ideologia que no tenia ni caps ni peus i tot i així no han sigut reconeguts per la història.

Quan parlem del nacionalsocialisme, dels nazis, el primer que se'ns bé al cap és el cruel holocaust jueu, però la joventut que va viure en aquella època també va patir molt, sobretot quan és va abolir el règim nacionalsocialista, van haver d'aixecar novament el seu país, un país que després de la Segona Guerra Mundial havia quedat en ruïnes, tant per les ruïnes materials de les ciutats enfonsades en les seves pròpies cendres, com per les ruïnes que va deixar aquell règim en l'interior de cada persona.

2 Biografies

2.1 Adolf Hitler

Va néixer el 20 d'abril de 1889 a Braunau am Inn (Àustria). Va ser un militar i polític alemany d'origen austríac que va establir un regim nacionalsocialista. Va dirigir el govern d'Alemanya des del 1933 al 1945, període en el que va ocupar successivament els càrrecs de canceller, Cap de govern i Cap d'Estat. Va utilitzar propaganda que emfatitzava el nacionalsocialisme, l'antisemitisme i l'anticomunisme i va establir una dictadura totalitària. El 30 d'abril de 1945 és va suïcidar, juntament amb la seva dona, Eva Braun. Per suïcidar-se tots dos es van prendre una càpsula de cianur que els hi va proporcionar Ludwig Stumpfegger (metge personal de Hitler). Tot i així, Hitler no es fiava de que les càpsules el matessin immediatament i el fessin patir, així que el dia de la seva mort, després d'haver-se pres la càpsula, es va disparar un tret al cap. Després de que es suïcidés amb la seva dona es va fer cremar amb ella, per què no volia que els seus enemics es fessin amb el seu cos i el mutilessin com ho van fer amb el cos de Mussolini.

2.2 Biografies dels líders nacionalsocialistes més propers a Hitler durant el seu lideratge

Aquestes són les biografies de les persones que, durant el nacionalsocialisme, van estar en continu contacte amb Hitler i que van tenir un pes important en l'època del nacionalsocialisme.

Baldur von Schirach

Va néixer el 1907 a Berlín i va morir el 1974 a Kröv. Amb 29 anys va ser escollit per Hitler per què realitzés tasques d'adoctrinament per a la joventut alemanya en els principis del nazisme. Va ser responsable de la deportació de milers de joves en els territoris ocupats de l'Est d'Europa i de la caça de 60.000 jueus de Viena.

El 1945 va decidir entregar-se als aliats i va ser condemnat a

vint anys de presó en el procés de Nuremberg¹ com a criminal de guerra.

Arthur Axmann

Va néixer el 18 de febrer de 1913 i va ser criat principalment per la seva mare, ja que el seu pare va morir quan ell tenia 5 anys. L'any 1928 Axmann va escoltar un discurs de Goebbels i va quedar fascinat per tot el que prometia el nacionalsocialisme als joves alemanys. Quan tenia 15 anys va omplir la sol·licitud d'ingrés a les Joventuts Hitlerianes i va ser membre d'aquestes fins el 1931. Quan va començar la Segona Guerra Mundial, concretament l'any 1939, Arthur Axmann va ser anomenat líder de màxim de les Joventuts Hitlerianes (substituint d'aquesta manera a Baldur von Schirach), on la seva primera decisió va ser militaritzar a les

Joventut Hitlerianes. Va ser líder de les Joventuts Hitlerianes fins el 1945. Axmann va morir el 24 d'octubre de 1996. Va ser un dels últims supervivents del Tercer Reich.

Martin Bormann

Va néixer el 17 de juny de 1900 a Halberstadt. En 1925 va entrar a formar part del moviment nazi i tres anys després, el 1928, va ser ascendit al comandament superior del Sturmabteilung (SA) i en 1933 es va convertir en cap de l'Estat Major. En 1941 Bormann va assumir la presidència de la Cancelleria i l'adreça de l'administració del partit. Juntament amb Goebbels, va ser testimoni de les noces de Hitler. Va desaparèixer després de la caiguda de Berlín i va ser condemnat a mort *in absentia* pel tribunal Militar de Nuremberg l'any 1946. Les afirmacions realitzades durant la dècada de 1960 que Bormann vivia en Sud Amèrica van

¹Procés de Nuremberg: va ser un conjunt de processos jurisdiccionals, desenvolupats en la ciutat Alemanya de Nuremberg entre 1945 i 1949, portats a terme per les nacions aliades, vencedores al final de la Segona Guerra Mundial, en els que es van determinar i sancionar les responsabilitats de dirigents, funcionaris i col·laboradors del règim nacionalsocialista.

ser desmentides quan es va descobrir un esquelet a Berlín Occidental l'any 1972 que es va identificar com el seu. En 1973 va ser declarat oficialment mort per les autoritats alemanyes occidentals.

Joseph Paul Goebbels

Va néixer el 29 d'octubre de 1897 a Rheydt (Alemanya). El 1922 es va unir al Partit Nacionalsocialista. En 1925 va conèixer a Adolf Hitler i un any més tard, al 1926, va ser nomenat cap del partit en la regió de Berlín i va fundar el periòdic oficial del nacionalsocialisme, Der Angriff (L'atac), del que va ser director. L'any 1928 se'l va anomenar cap de Propaganda del partit, càrrec des del qual va promoure una campanya d'odi irracional contra els jueus i a altres grups "no aris". En 1933 la seva labor propagandística va contribuir a incrementar el poder de Hitler. Aquell mateix any el van nomenar ministre de Propaganda i Informació.

Va emprar tots els recursos del sistema educatiu i dels mitjans de comunicació per complir els objectius propagandístics nazis, i va inculcar en el poble alemany la idea que el seu líder era un veritable déu. En 1938 ja era membre del consell de ministres de Hitler. A la fi de la Segona Guerra Mundial, Hitler li va posar al comandament de la mobilització general. Goebbels es va suïcidar el 1 de maig de 1945, mentre les tropes russes bombardejaven Berlín. La seva admiració per Hitler era tan gran que a tots els seus fills els hi va un nom que comencés amb 'H' i abans de suïcidar-se ell va matar als seus fills i a la seva dona, ja que per a ell "la vida sense el Fhürer no tenia cap sentit".

Hermann Goering

Va néixer a Baviera el 1893 i va morir a Nuremberg el 1946. Va destacar com ha aviador a la Primera Guerra Mundial. Al any 1922 es va unir al partit Nacionalsocialista en el qual es va posar al cap de les Seccions d'Assalt del partit (SA). Va ajudar a Hitler a accedir al poder. Va ser l'encarregat de crear la Gestapo (policia secreta d'Alemanya) i també va ser el culpable de la posada en marxa de molts camps de concentració. També se'n va encarregar de dirigir la força

aèria d'Alemanya, la Lutwafe. Com a molts dirigents del nacionalsocialisme, Goering va ser jutjat al procés de Nuremberg i condemnat a mort. Tot i així el 15 d'octubre de 1946, hores abans de que es portés a terme la seva sentència, Goering es va suïcidar prenent una càpsula de cianur.

Heinrich Himmler

Va néixer a Munich el 7 d'octubre de 1900 i va morir a Luxemburg el 23 de maig de 1945, va ser un dirigent en el partit nacionalsocialista. Va ser el dirigent en cap de les SS. Va ser ell qui va gestionar la mort de milions de polonesos, jueus, gitanos, homosexuals, testimonis de Jehovà... a més a més va dictar la mort de milers de presoners russos i tots aquells que no els va enviar als camps d'extermini, van ser enviats a camps de concentració, on a la gran majoria eren utilitzats de forma salvatge per fer experiments. Com molts dels seus compatriotes, quan la Segona Guerra Mundial ja havia acabat, va demostrar la seva "valentia" suïcidant-se amb una càpsula de cianur quan va caure presoner a mans dels enemics.

3 Antecedents

La República de Weimar es va proclamar l'any 1919, després de la Primera Guerra Mundial, i va ser un règim políticament dèbil. El sistema electoral que hi havia va fer que cap partit mai tingués la majoria absoluta. Tots els governs republicans van ser governs de coalició. Això va ser una de les causes d'instabilitat governamental: entre 1919 i 1930, temps en el que hi van haver un total d'onze governs.

A més a més, al problema d'instabilitat política s'havia d'afegir el problema econòmic: la guerra va deixar una crisi econòmica, ja que el deute per la financiació de la guerra era d'uns 150.000 milions de marcs.

Un dels grans antecedents de l'època nazi, dins de la Primera República, va ser el Tractat de Versalles. Després d'haver-se proclamat la primera república, el govern que presidia va haver de signar el Tractat de Versalles, concretament el va signar

Fotografia de la reunió del Tractat de Versalles.

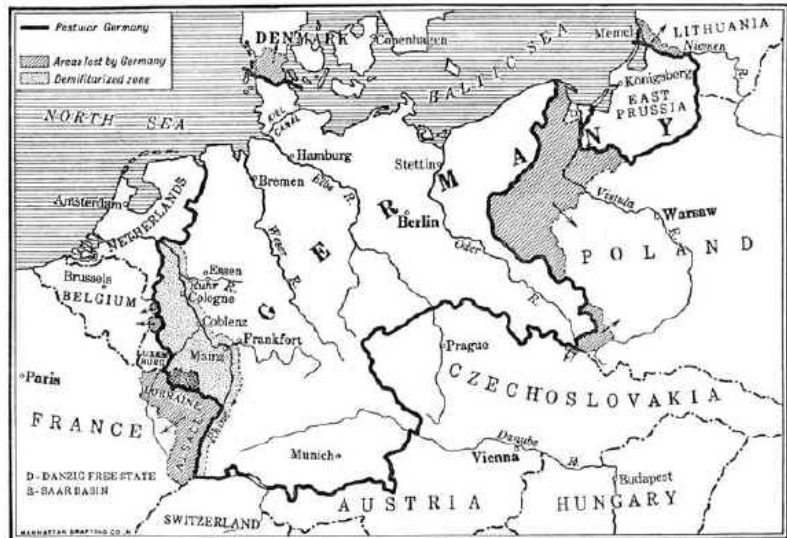
Hermann Müller² el 18 de juny de 1919. Amb aquest Tractat es va

acordar la pau que va posar fi a la Primera Guerra Mundial entre els aliats i Alemanya. El Tractat exigia que Alemanya acceptés que l'esclat de la Primera Guerra Mundial havia estat causat per ella i d'aquesta manera Alemanya havia de pagar als Aliats les reparacions de la guerra. El valor total de les reparacions a pagar va ser decidit per una Comissió de Reparacions, que hi havia entre els aliats, i el gener de 1921 el valor de les reparacions va ser d'uns 269.000.000 de marcs d'or, una quantitat que els economistes alemanys van trobar massa elevada, així que aquell mateix any el valor de les reparacions va ser rebaixat fins als 132.000.000 de marcs d'or que, igualment era una xifra molt elevada per a molts economistes alemanys, tant pel valor de la xifra com pel fet que els terminis imposats obligaven a estar pagant les reparacions de la guerra fins el 1987.

Amb el Tractat també es van treure territoris a Alemanya a favor dels seus països veïns, com per exemple l'Alsàcia i la Lorena, que van ser territoris conquerits per França a principis

² Hermann Müller va ser el ministre alemany d'afers estrangers de la Primera República.

del segle XVII, però tenien una població majoritàriament alemanya així que va ser incorporats posteriorment a Alemanya l'any 1871, però amb el Tractat de Versalles van ser annexionats de nou a França. Altres territoris que van treure a Alemanya van ser Schleswig del Nord a Schleswig-Holstein que va ser cedit a Dinamarca; la província de Posen i Pomerània Oriental juntament amb la part oriental de l'Alta Silèsia i la regió de Soldau a Prússia Oriental van ser territoris cedits a Polònia; Huczyn (regió de l'Alta Silèsia) va ser cedit a Txecoslovàquia; la part septentrional de la Prússia Oriental Memelland va quedar sota el control de França fins que va quedar cedida a Lituània. També va haver de renunciar a les seves colònies de l'Àfrica.

La situació d'Alemanya amb el Tractat de Versalles on la zona més fosca als voltants d'Alemanya van ser alguns dels territoris que va perdre.

Per altra banda, Alemanya va haver de limitar el nombre del seu exèrcit, que va ser reduït a 100.000 homes sense tancs ni

artilleria pesada. A més a més, a Alemanya no havia d'existir cap servei militar obligatori. La Marina Alemanya va ser reduïda a 15.000 homes sense submarins i amb només sis vaixells de guerra (tots aquests de menys de 10 tones), sis creuers i dotze destructors. Alemanya tampoc podia tenir una aviació de guerra. Finalment, es va requerir a Alemanya de mantenir dins de l'exèrcit tots els homes allistats durant dotze anys i els oficials durant vint-i-cinc, per així aconseguir que només un nombre limitat d'homes rebés instrucció militar. A Alemanya, el Tractat causà commoció, cosa que generà un fort moviment contra Versalles, el qual fou un dels factors que, anys després, acabà duent al col·lapse de la República de Weimar i a l'ascens d'Adolf Hitler al poder el 1933.

Pel que fa a l'indústria alemanya, amb les condicions que hi havia pel Tractat de Versalles, unides a la inseguretat política (creada per l'enfonsament de la monarquia, la proclamació de la República i l'amenaça revolucionària que hi va haver en els anys 1918 i 1919) va quedar paralitzada. La producció va caure espectacularment i els preus es van desorbitar espectacularment, d'aquesta manera Alemanya va experimentar el primer procés d'hiperinflació conegut en la història. El mal polític i social que la hiperinflació i l'ocupació van causar a la nova democràcia alemanya va ser irreparable. La hiperinflació va destruir les economies de les classes mitjanes.

Amb tot això el líder nazi, Adolf Hitler, va creure que havia arribat el moment per promoure el cop a la República. El 8 de novembre de 1923, va intentar, amb la col·laboració d'altres grups ultranacionalistes prendre Munich, amb el conegut Putsch de Munich o Putsch de la Cerveseria, i forçar d'aquesta manera la proclamació d'un govern nacional, tot i així va fracassar i va ser detingut i processat. Va ser condemnat a presó on hi va passar sis mesos, temps en el que va escriure el seu llibre *Mein Kampf (la Meua Lluita)*. Aquest fracassat cop d'estat va comportar la prohibició del NSDAP, tot i així mentre que Hitler estava en presó i, a pesar de les seves prohibicions, els seus compatriotes van començar a formar altres partits polítics.

Pel que fa a les Joventuts Hitlerianes, en els últims anys de la república de Weimar, van contribuir als disturbis violents, que van expandir pels carrers d'Alemanya situacions comparables a les d'una guerra civil. Les concentracions de la SA i dels comunistes terminaven, cada cop amb més freqüència, en baralles.

A vegades, les administracions procuraven limitar la violència juvenil amb prohibicions. El gener de 1930, el president de Hannover i el ex-ministre de la Reichswehr, Gustav Noske, van prohibir als escolars afiliar-se a les Joventuts Hitlerianes. Altres governs de els Länder van seguir el seu exemple. Però la cantera de Hitler no podia restringir-se amb mesures d'aquest tipus, sinó tot el contrari: les Joventuts Hitlerianes utilitzaven la aureola dels seus partits perseguits com a propaganda per a nous reclutaments. Els joves castigats per ser activistes dels les Joventuts Hitlerianes es sentien màrtirs del moviment nacionalsocialista poc després de ser prohibit, un grup de les Joventuts va aparèixer de nou amb un nom innocu. Es camuflaven amb el títol de << amics de la naturalesa >> o << joves filatèlics del poble >>.

4 Ideologia del partit nacionalsocialista

El moviment del nacionalsocialisme va aparèixer en els anys 20 a Alemanya. El pare d'aquest moviment i, per tant, de la ideologia nazi, va ser Adolf Hitler (que la va exposar en el llibre *Mein Kampf*).

El moviment nacionalsocialista va imposar un règim ultra nacionalista, totalitari, antidemocràtic, anticomunista i extremadament violent. A més a més l'estat havia d'estar dirigit per un líder totpoderós, el Führer, que en aquest cas va ser Adolf Hitler, i havia de sostenir un partit únic, el Partit Nazi, que controlava tots els aspectes polítics, socials i econòmics. Va ser un moviment que va imposar una dictadura molt repressiva.

Tot i així l'element clau de la ideologia del partit nazi va ser que va imposar una suposada "superioritat entre races" que, tal i com deia Adolf Hitler al seu llibre, hi havia unes "races superiors" i unes "races inferiors" i, pel que feia a Alemanya, estava situada en el primer grup. Així doncs Hitler, i els que estaven al seu voltant, van portar a terme una *higiene racial*. Aquesta *higiene* es va portar a terme contra els gitanos, totes aquelles persones que tinguessin alguna malformació física, les persones que tinguessin problemes mentals, els homosexuals, els testimonis de Jehovà... però sobretot va recaure sobre els jueus, als quals Hitler els culpava de tots els mals que tenia Alemanya. Aquesta creença absurda que tenia Hitler sobre la superioritat de la raça, va fer que es portessin a terme una sèrie d'actes: la privació als jueus de la ciutadania alemanya i de tots els seus drets, a més a més se'ls va prohibir el contacte amb els "aris", se'ls va obligar a portar una identificació que senyalés que eren jueus, aquells que eren metges o advocats se'ls va prohibir poder exercir la seva professió així com els maltractes que patien per part de les SS i de la policia. Finalment se'ls va obligar a viure en ghettos³ on només

Ghetto de Varsòvia. Els soldats alemanys portaven als jueus d'aquest Ghetto cap a la deportació. De fons és pot veure com els soldats alemanys van destruir cremant l'únic que "tenien" les famílies jueves d'aquest ghetto.

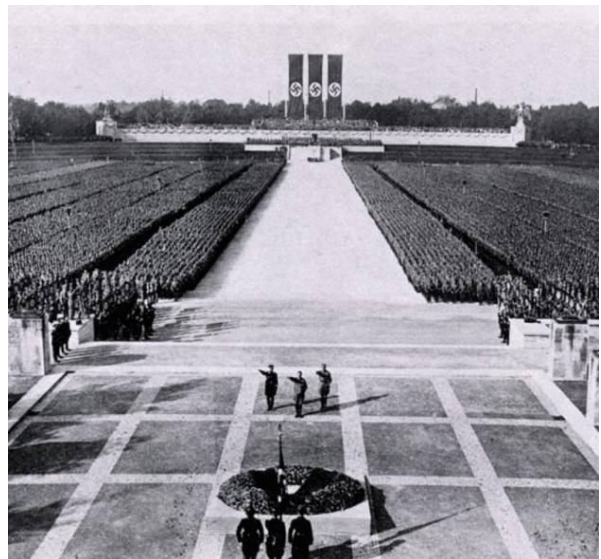
³ Ghetto: àrees separades, dins de les ciutats, destinats per a la vivenda d'un determinat origen ètnic, cultural o religiós, voluntàriament o involuntàriament, en major o menor reclusió. En el cas d'Alemanya nazi van haver ghettos en la gran majoria de les seves ciutats. El jueus van ser obligats a viure en ells i tenien unes hores en les que només, dins d'aquestes, podien sortir dels ghettos, a més a més havien de compartir les vivendes, és a dir, a cada pis hi vivia més d'una família.

vivien jueus i amb unes condicions infrahumanes submergides en la pobresa i la penúria. A això li va seguir les deportacions als camps de concentració on havien de fer treballs forçosos, patien experiments mèdics, vivien en unes condicions de vida infrahumanes... i també patien les deportacions als camps d'extermini on els mataven, sinó morien abans per les condicions en que vivien, en càmeres de gas (als camps de concentració i als camps d'extermini també deportaven als gitanos, als homosexuals, als testimonis de Jehovà...). Al final del regim en aquests camps de concentració i d'extermini van morir milions de nens, nenes, dones, homes i ancians.

Un altre dels punts claus de la ideologia del nacionalsocialisme va ser, segons com va dir Hitler, "la qüestió de l'espai vital". Segons la creença de Hitler, Alemanya necessitava expandir-se i fer més grans les seves fronteres i d'aquesta manera canalitzar el seu creixement demogràfic i potenciar el seu desenvolupament econòmic. Per portar a terme aquesta expansió Hitler va trencar les limitacions que va imposar el Tractat de Versalles i va conquerir territoris, especialment territoris situats en l'orient europeu, a costa dels pobles eslaus, Polònia i el immens territori soviètic.

També va establir una intensa política propagandística de la ideologia nazi i el control de la cultura i els medis de comunicació.

La intensa política propagandística va consistir en una altra forma d'imposar les idees. L'aparell propagandístic va estar en mans de Joseph Goebbels qui es va encarregar de fer contínues celebracions d'imponents concentracions de masses, presidides per Hitler i els màxims dirigents del partit. En aquestes concentracions hi eren visibles en tot moment els símbols nazis com les banderes amb les esvàstiques, els saluts marcial... es van construir escenaris permanents per aquest tipus de manifestacions. A més a més Goebbels es va encarregar de portar a terme una febril campanya propagandística tan per la ràdio com per l'impremta amb la que es van fer series molt intenses de cartells, tríptics... per imposar cada cop més el nacionalsocialisme.

Una de les imponents concentracions que es van realitzar durant el nacionalsocialisme.

Pel que fa a la cultura en general i a l'art van experimentar una profunda selecció, sent d'aquesta manera perseguit l'anomenat "art degenerat". Sota aquest nom és trobava la tendència avantguardista. L'any 1933 va ser instituïda la Cambra de la Cultura del Reich, de la qual van passar a dependre d'aquesta set organismes: el cinema, el teatre, la música, la premsa, la radio, la literatura i l'art; en aquesta cambra havien d'inscriure's de forma obligatòria els professionals que desenvolupessin alguna d'aquestes activitats. L'any 1937 es va celebrar una exposició a Munich, l'objectiu d'aquesta era recuperar, com va dir Goebbels, "l'essència de l'art alemany". En aquesta exposició va predominar l'estil figuratiu i gèneres com els bodegons, els paisatges i la figura humana, a través de la que es va exaltar l'ideal de la bellesa i la perfecció de la "raça ària".

Pel que fa als llibres i a la premsa, van ser vigilats molt estrictament per part de la censura. Es van prohibir la publicació d'aquells exemplars jutjats com depravats o que tinguessin alguna intenció d'atemptar contra el règim. El 10 de maig de 1933 es van cremar molts llibres d'autors jueus i altres considerats *antigermans* en la biblioteca de l'Institut für Sexualwissenschaft de Berlín. La censura també es va escampar en altres manifestacions expressives com la radio o el cinema, el qual no només va patir una censura sinó que també va patir una manipulació: totes les pel·lícules havien de contenir algun missatge nazi. D'aquesta manera l'Estat es va ocupar de produir pel·lícules i documentals de propaganda, utilitzant tots els avenços de la tècnica i l'art. Per altra banda, la radio es va convertir en un medi molt important pel règim, ja que va fer que la veu del Führer entrés a la llar dels alemanys.

Com no podia ser d'altre manera, el nacionalsocialisme també tenia una ideologia masclista, per tant el paper de la dona en la societat de l'Alemanya nazi no havia de ser altre que una dona dedicada exclusivament a la seva família i a la seva llar, tenint com a únic objectiu a la vida engendrar els seus fills i criar-los, això va arribar a ser tan important que fins i tot es van lliurar premis a la fertilitat d'aquelles dones que tinguessin molts fills.

Des de que eren petits, els homes i les dones eren separats per que cadascun sigues introduït en el paper que li tocava fer a la vida.

Totes les llibertats que la dona havia aconseguit durant la República de Weimar van ser suprimides i els llocs de treball d'aquelles van ser ocupats per homes. Només durant la Segona Guerra Mundial, quan va començar a escassejar la mà d'obra, es va acudir de nou a les dones com a substitutes dels homes.

Pel que fa a les relacions que el nacionalsocialisme va tenir amb l'església van consistir en unes negociacions amb el Vaticà que van assegurar als catòlics alemanys la lliure practica de la seva fe. Tot hi així molts joves que es trobaven en associacions catòliques van començar a marxar cap a les Joventut Hitlerianes. Moltes associacions catòliques, per detenir la fuga dels seus membres cap a les

Una concentració del nacionalsocialisme a la que va assistir un eclesiàstic, el qual està saludant amb el salut marcial.

Joventuts Hitlerianes van introduir exercicis de tir i jocs a l'aire lliure. Tot i els esforços de les associacions catòliques, les Joventuts Hitlerianes van reforçar la seva campanya de reclutament entre el joves catòlics mitjançant l'agitació, és a dir, pressionant amb una oberta violència. Les administracions recolzaven a Schirach, líder de la Joventut del Reich, en la seva lluita contra el moviment juvenil catòlic, ja que en les Joventuts Hitlerianes, la creença en el Führer, reemplaçava la fe en Déu.

5 L'inici de les Joventuts Hitlerianes

5.1 Què van ser les Joventuts Hitlerianes?

Les Joventuts Hitlerianes (HitlerJugend en alemany o HJ) van sorgir a l'any 1922. Van ser creades pel Partit Nacional Socialista Alemany del Treballadors (NSDAP) i tenien la funció de ser un nou sistema d'ensinistrament per als joves alemanys, amb la finalitat de proporcionar als joves un entrenament militar i imposar-los una nova ideologia, una ideologia que era completament irracional: la ideologia nazi.

L'objectiu principal era entrenar a la joventut d'aquell temps i convertir-la en *superhome aris*.

Joventuts Hitlerianes.

Aquests havien de servir fidelment a l'Alemanya nazi tota la seva vida. L'entrenament físic i militar va ser considerat més important que l'educació acadèmica i científica en totes les organitzacions de les HJ (per tant quan acabaven amb els seus estudis no tenien un bon nivell educatiu). En comptes d'inculcar un bon ensenyament, als joves se'ls va portar a campaments on van aprendre a utilitzar les llanternes, els nois van aprendre a desenvolupar la seva força física, van aprendre estratègies de guerra i se'ls va imposar un sentiment i un pensament antisemita.

Els joves que eren de les Joventut Hitlerianes, al principi tenien entre 14 i 18, amb el temps es van anar fent subgrups que englobaven a nens més petits. Les joventuts Hitlerianes va ser una organització que va estar supervisada per les SA i al principi va estar liderada per Adolf Lenk.

Aquesta associació va desaparèixer l'any 1923 després del fallit cop d'estat que va portar a terme Hitler amb uns compatriotes, amb el que Hitler i els seus companys van ser empresonats. Tot i així va tornar a aparèixer dividida en diferents organitzacions i amagada sota altres noms; van ser associacions com per exemple el *Grossdeutsche Jugendbewegung*, que estava a mans de Lenk i de Kurt Gruber o el *Schilljugend*, organitzat tant a Àustria com a Alemanya.

A l'any 1926 l'organització *Grossdeutsche Jugendbewegung* que estava a mans de Gruber i de Lenk va ser reanomenada *HitlerJugend* i Gruber va ser el seu primer líder.

El 1928 les HJ van ampliar les edats establertes en un principi per que hi poguessin ingressar més joves, a partir d'aquell any van començar a ingressar els nens que tenien a partir de 10 anys i es va crear una nova secció dins de l'organització per als joves de 10 a 14 anys (*Deutsches Jungvolk in der HitlerJugend*). El 1930 es va afegir una secció femenina per a noies d'entre 14 i 18 anys (Bund Deutscher Mädel (BDM)), i un any després, el 1931, es va incloure una secció per a nenes més joves (*Jungmädelgruppe*).

El 1932 Baldur von Schirach va substituir a Adolf Lenk i és va convertir en el nou líder de la joventut. Després de la presa del poder del partit nazi, altres grups juvenils de dretes van ser absorbits per les HJ. A partir de l'1 de desembre de 1936 tots els altres grups juvenils van ser abolits i els seus membres absorbits per les HJ. La pertinença a aquesta organització va ser obligatòria per als joves de més de 16 anys en 1939 i a partir de 1941 va ser obligatori per a tots els nens que tinguessin més de 10 anys.

5.2 Les Joventuts Hitlerianes femenines: Bund Deuchster Mädel (BDM)

Les Joventuts Hitlerianes femenines eren denominades Bund Deuchster Mädel (BDM). Els seus inicis van ser poc prometedors, abans de 1933, només una quantitat insignificant de noies s'havien afiliat a les Joventuts Hitlerianes. En les <<Comunitats de Germanes>> (Schwesternschaften) de les HJ (que van ser l'antecedent de la

BDM), les noies aprenien a fer servir els xiulets, cosien camises brunes, cuidaven als ferits de les batalles i distribuïen octaves.

Campament de la Bund Deuchster Mädel, on les noies portaven el uniforme d'educació física.

En molts aspectes la BDM era molt semblant a les Joventut Hitlerianes(HJ), com per exemple en les HJ el missatge central del dogma era la doctrina de la raça, l'obcecació en la sang "bona" i la "dolenta". La superioritat de la raça "ària" en general va ser transmesa tant a través del material de la BDM com amb el material de les escoles.

Les noies de les BDM també coneixien el dilema clàssic de la població alemanya durant l'època nacionalsocialista: qui coneixia personalment als jueus i era amiga d'ells, havia d'intentar resoldre la contradicció entre els lemes d'instigació i la simpatia cap a els

individus. L'oferta de possibilitats era, en tot cas, molt petit. O es decidia contra la instigació i s'ajudava a els afectats, o es tornava l'esquena a els coneguts jueus. Ja en la BDM, es va iniciar, sense dubte, una influència en la que es tornava l'esquena al jueus.

Una altra similitud entre les Joventuts Hitlerianes i la BDM va ser el lema: <<la Joventut ha de ser dirigida per la Joventut>>, que va crear una certa improvisació en l'experiència de la vida quotidiana en la BDM, però per altra banda, també proporcionava una sensació de pertànyer a una <<comunitat conspiradora>> de joves que no estaven sota la tutela dels majors.

5.2.1 Jutta Rüdiger, líder de la BDM

Jutta Rüdiger va néixer el 14 de juny de 1910 a Berlín. Va ser un psicòleg alemany i des de 1937 fins el 1945 va ser líder de la BDM, tot i que la seva posició va estar subordinada al líder de les Joventuts del Reich, Baldur von Schirach, (per tant a partir de 1940, quan Arthur Axmann va substituir a Schirach, va passar a sota del càrrec d'aquest). El 1920 va entrar a formar part del partit nacionalsocialista. Després de la caiguda del règim, Rüdiger va ser detingut per part dels nord-americans i va passar dos anys a la presó, però més tard va ser alliberat i no va ser culpable de cap delicte. Després del seu alliberament va

Jutta Rüdiger.

tornar a activar la seva carrera com a psicòleg infantil. Jutta Rüdiger va morir el 13 de març del 2001 a Bad Reichenhall, al igual que Axmann, va ser un dels últims supervivents del Reich.

5.2.2 Les tasques de la BDM

"Una tercera part de formació ideològica i dues terceres parts d'enfortiment corporal"; Schirach va perfilar d'aquesta manera, el 1934, el contingut de les tasques de la BDM, i ja havia deixat clar quines eren les seves concepcions nacionalistes sobre la formació femenina. Un any més tard, una ponent en la Direcció de la Joventut del Reich les va definir de manera anàloga: *"el nostre objectiu es la persona sencera, la noia que pot, sana i clarament, implicar les seves capacitats a favor del poble i del Estat. Per això, no ens importa l'acumulació de coneixements sobre qualsevol ciència, sinó tot allò que implica a la*

comunitat i a l'actitud d'una noia". La major part de "l'actitud d'una noia" era l'enfortiment corporal. Gravades de manera impressionant per les càmeres de propaganda, existeixen filmacions de varis quilometres de les ballarines de la BDM fent educació física en grup o exercicis amb maces i pilotes. Especialment les exhibicions de masses amb més de 1.000 components formaven el fons pedagògic d'aquestes escenificacions. La frase "tu no ets res, el teu poble ho es tot", en cap lloc va ser escrita de manera tan clara com en aquestes exhibicions. A més a més la fascinació i la violència, dos termes claus per la comprensió del nacionalsocialisme, caracteritzaven totes les rues i els exercicis gimnàstics massius de les noies del règim. Les noies també feien exercicis d'habilitat i proves de coratge. Tot s'ajustava al estricte principi del rendiment. Qui no satisfés les exigències corporals era considerada una fracassada. La demanda de <<satisfereix totes les exigències sense parar>> marcava totes les tasques dels nenes de Hitler. Les millors eren alabades i condecorades i inclús proposades per a les posicions de lideratge. El Reich de Hitler era una dura societat del rendiment, també en l'àmbit de les noies.

Pel que fa al tracte que l'estat Nacionalsocialista dispensava a aquells que no podien o no volien complir el seu "deure", sembla que s'hagi extingit de la memòria de la majoria de les que van pertànyer a la BDM (com el tracte maliciós que rebien les noies que no podien realitzar les proves de coratge, les discriminacions per aquells que no eren <<aris>> i el programa d'assassinats de minusvàlids). Dins de la BDM el terror no es limitava a la teoria sobre <<coneixements racials>> i les classes de política. La reticència i el desinterès eren castigats. Després de la llei sobre la Joventut de Hitler de 1936 i un "decret d'aplicació addicional" de 1939, es va fer obligatori l'afiliació a la joventut estatal, i a partir d'aquell moment es van posar mitjans policials per aquells que no hi volien inscriure's o per aquells que no volien anar a les <<tardes de la llar>>.

"Ferma però no rígida; austera, però no ruda", així els agradava a la Direcció de la Joventut del Reich imaginar a les noies model. Especialment entre les <<Noies Joves>> i les generacions més joves de la BDM, aquests ideals trobaven una bona acollida.

5.2.3 Les reunions de la BDM

Cada dimecres hi havia les <<tardes de la llar>> a tot el territori Alemany, normalment es realitzaven en un local en el que la líder del grup, poc més gran que les seves subordinades, les havia "d'organitzar" per si mateixa. Cantaven cançons i les repetien centenars de cops; en aquest repertori de cançons hi havia inofensives cançons populars les quals s'alternaven amb himnes sobre sacrificis per la pàtria que contribuïen a la seducció de la joventut sencera.

5.2.4 La BDM i la Secció femenina de la falange espanyola

La BDM va ser el mirall en el que es va mirar la Secció femenina de la falange espanyola i també ho va ser de les JONS⁴, dirigida per Pilar Primo de Rivera (germana de Primo de Rivera). Aquesta va realitzar varis viatges a Alemanya per poder observar l'organització de les tasques de la BDM i a més a més va tractat amb el seu líder, Jutta Rüdiger.

⁴ Les Junes d'Ofensiva Nacionalsindicalista (JONS) van ser un moviment polític espanyol que tenia una ideologia feixista.

5.3 Vestuari

5.3.1 Nois

Els nois quan ingressaven en les Joventuts Hitlerianes, normalment portaven uns pantalons bruns, una camisa bruna, un mocador triangular de color negre al coll, subjectat amb un nus de cuir de color bru i amb unes motxilles. A més a més portaven uns ganivets, el Ganivet de les Joventuts Hitlerianes, que era una arma blanca similar a la que tenien les SS (Schutzstaffel)⁵ o les Camises Brunas (SA), que es venia als joves barons paramilitars que pertanyien a les Joventuts Hitlerianes del partit. El ganivet formava part de l'uniforme i en ocasions era entregada a aquells qui aconseguien superar amb èxit les proves que els hi feien passar en diverses ocasions, com per exemple per ingressar en el cos de les Joventuts Hitlerianes.

Tot i que l'ideari nacionalsocialista, no era precisament molt creient, es pot veure, com molts joves portaven un cinturó en el que hi havia inscrit lema relacionat amb la fe catòlica.

D'esquerra a dreta: uniforme per als membres de les Joventuts Hitlerianes d'hivern, uniforme per als líders regionals, uniforme dels membres de les joventuts hitlerianes per l'estiu i uniforme dels membres de les joventuts hitlerianes que pertanyien a la base naval.

Ganivet de les Joventuts Hitlerianes.

Sivella en la que es pot veure l'emblema: Gott mit uns ("Deu amb nosaltres").

⁵ Schutzstaffel (SS): (en català "esquadró de defensa") va ser una organització militar i de seguretat del Partit Nacionalsocialista Alemany dels Treballadors (NSDAP). Va ser responsables de l'extermini dels jueus durant l'Holocaust. El principal líder d'aquesta organització va ser Heinrich Himmler, que la va liderar des del 1929 fins el 1945.

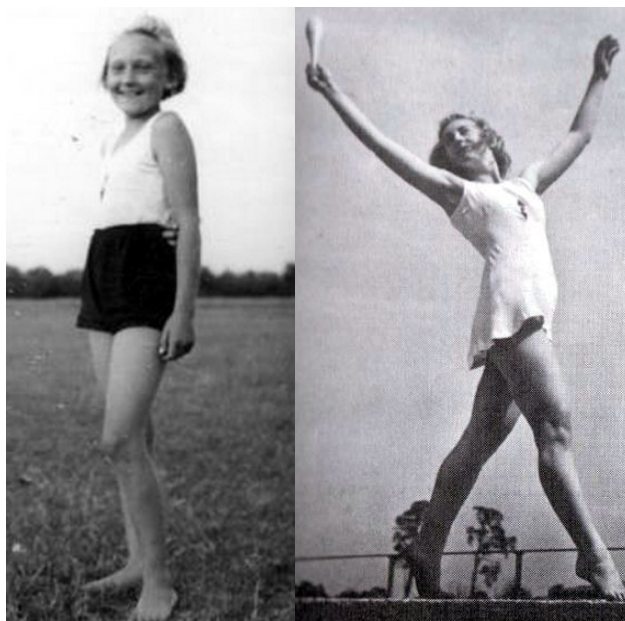
5.3.2 Noies

L'uniforme habitual de les noies que pertanyien a l'associació Bund Deutscher Mädel era una camisa blanca amb corbata i una faldilla blava que arribava per a sota dels genolls, cosa que, en aquella època donava un "cert punt de rebel·lia".

1, Uniforme d'entretemps de les noies de la Bund Deutscher Mädel.
2. Uniforme d'hivern.
3. Uniforme d'estiu.

Pel que fa a l'uniforme que portaven quan feien educació física, consistia en una samarreta de color blanc de tirants amb uns pantalons molt curts de color negre. A més a més de l'uniforme habitual d'educació física, tenien l'uniforme que és posaven per a les grans exhibicions que solien fer a l'estiu en les concentracions. Aquest consistia en un vestit de color blanc també molt curt. Tots dos uniformes encara presentaven més rebel·lia que els uniformes que es portaven normalment.

Joves que pertanyien a la Bund Deutscher Mädel una amb l'uniforme habitual d'educació física (esquerra) i l'altre amb l'uniforme que utilitzaven en les gran exhibicions que és solien fer a l'estiu (dreta).

5.3 Com el partit nacionalsocialista va captar l'atenció dels joves de l'època nazi?

El nacionalsocialisme va captar molt l'atenció entre els joves ja que va presentar als nois i a les noies ofertes d'oci que fins aleshores havien estat reservades als nens que pertanyien a famílies adinerades. A partir d'aquell moment tots els nens alemanys que s'afiliessin a les Joventuts Hitlerianes, sense importar la seva classe social, podrien fer totes les activitats que fins aleshores no havien pogut fer; l'únic preu de tot això era la rentada de cervell que els hi feien a tots per omplir-los el cap d'idees irracionals, com per exemple idees antisemites.

De totes les ofertes que tenien els nens, la més culminant eren els campaments d'estiu, que incloïen les caminades en un entorn rural, la convivència amb nens de la mateixa edat, que prometien als joves una distracció atractiva en comparació a les tasques que havien de fer en el seu dia a dia.

Del que els joves no s'adonaven era de que el que estaven fent amb ells eren tenir-los constantment ocupats, sense que poguessin pensar en el que estaven fent, i d'aquesta manera les Joventuts Hitlerianes apuntaven a la formació de l'adolescent en l'esperit nacionalsocialista.

Per acabar d'aconseguir del tot l'atenció del joves, Hitler i el seu partit recorrien a les formes i tradicions dels moviments de joves anteriors a 1933. Els uniformes, les banderes i els banderins, els viatges i les caminades, eren un component essencial d'innombrables grups i associacions a les que s'havien afiliat milions de joves en la república de Weimar, abans de que aquestes organitzacions fossin prohibides i dissoltes en la dictadura del nacionalsocialisme.

Cal a dir que el nacionalsocialisme també va utilitzar una campanya propagandística molt gran per atreure als joves, que fins i tot els mateixos membres de les Joventuts Hitlerianes participaven a distribuir milions de tríptics, fixaven cartells a tot arreu i pintaven eslògans de caràcter nacionalsocialista. A més a més, les campanyes de propaganda que va fer el partit, sobretot

Cartell propagandístic de les Joventuts Hitlerianes.

a partir de 1932, van tenir uns resultats que no s'esperaven, ja que els joves de tota Alemanya van començar a afiliar-se a les Joventuts Hitlerianes en massa, de manera que al

principi, Baldur von Schirach contava amb uns 50.000 afiliats i, a l'octubre de 1932, ja havien més de 70.000 adolescents que anaven als abarrotats campaments a les afores de les ciutats de les ciutats.

A més a més, les Joventuts Hitlerianes van tenir un moment crucial en la distribució de la propaganda: quan Hitler estava lluitant contra els seus opositors (Fritz von Papen i Kurt von Schleicher) per aconseguir el poder, ja que el Führer va posar en mans de Baldur von Schirach, que en aquell moment era el líder de la Joventut d'Alemanya, la tasca de que aquesta havia d'utilitzar a la joventut perquè repartís propaganda per tot arreu per poder posar a Hitler per davant dels seus dos opositors.

6 La vida dins de les Joventuts Hitlerianes

6.1.L'ingrés en les Joventuts Hitlerianes

Amb l'ingrés en el Poble Jove, el nens havien de suportar unes exigències molt dures; en els primers mesos de servei, els nens de deu anys es preparaven per la <<proba dels *pimpfe*⁶>>. Per regla general, havien de superar un triatló: una carrera de 60 metres en 12 segons, un salt de longitud de 2,75 metres i un llançament de pilota de 25 metres. Després d'haver superat aquesta prova els nous membres rebien el tan desitjat ganivet d'excursionista. Només llavors eren veritables membres del <<Poble Jove Alemany>>.

A més dels exercicis físics, la instrucció paramilitar dominava l'ordre del dia. Al començament de cada servei, els líders del Poble Jove feien formar en files als

Un dels molts cartells de propaganda que utilitzava el règim per atreure a la població més jove.

seus *pimpfe*, els hi feien fer exercicis d'instrucció que duraven hores, dies... que haurien d'inculcar una disciplina militar als nens. En els campaments de cap de setmana i vacances, els joves s'enfrontaven entre ells en competicions esportives a l'aire lliure, travessaven territoris desconeguts amb mapes i brúixola, s'exercitaven en la identificació d'objectius i en l'estimació de distàncies. Una ordre militar determinava el servei del campament des del toc de diana fins al final del dia. Per als <<joves de Hitler>>, des dels 14 fins als 18 anys, la preparació militar acabava amb el maneig de la carrabina de petit calibre.

Tot i així cap servei, cap excursió... es realitzava sense la "formació sobre la concepció del món", és a dir, sense l'adoctrinament en la ideologia que havia imposat el Führer, aquesta ideologia es va començar a imposar en les escoles i no es podia ensenyar res que estigués en contra d'aquesta.

⁶ Pimpfe: denominació dels membres del poble jove.

6.2 Ensenyament

En l'època nacionalsocialista, a les escoles, els professors que eren democràtics van ser suspesos del seu servei, jubilats o traslladats a llocs insignificants; Per contra, els " lluitadors antics", és a dir, aquells que portaven un temps militant en el nacionalsocialisme, que la majoria ni tan sols eren professors, van passar a ocupar aquells llocs anteriorment ocupats per professors demòcrates.

Tot i així, per salvar els seus càrrecs, els professorat restant, es va veure majoritàriament en la necessitat d'afiliar-se al NSDAP. Molts pedagogs destacaven com reclutadors i els ambiciosos dirigents de les escoles competien amb les seves estadístiques d'èxit. Les HJ atorgaven la seva bandera a aquelles escoles que havien guanyat el 90% del seus alumnes per la cantera nacionalsocialista.

Els professors i els líders de les HJ propagaven el pensament social-darwinista de la "selecció" en la "lluita col·lectiva per la supervivència". Aviat es va procurar que, sobretot les noies, es familiaritzaren amb els conceptes nacionalsocialistes d'una "higiene de races" i amb les exigències que d'aquí les seduïen per el seu paper futur de mares. Schirach va declarar a les noies responsables de "conservar la puresa de la sang com part de les reserves de sang de la nació" i les va obligar a "desenvolupar els seus aspectes corporals de tal manera que la massa hereditària transmesa per elles enriquis a la nació".

Els líders de les HJ inculcaven sistemàticament l'odi cap als jueus. Caricatures antisemítiques servien als nens de material d'il·lustració en les reunions dels centres de les HJ. Quan les sinagogues van cremar a Alemanya el 9 de novembre de 1938 i es va descarregar <<l'ira del poble>> organitzada contra els ciutadans jueus en forma de tropes fustigadores de la SA, les HJ van participar també en la devastació general i les usurpacions violentes.

6.2.1 Assignatures

L'esport era la primera assignatura obligatòria en els horaris de servei de les HJ. Ja en *Mein Kampf* Hitler havia declarat l'enfortiment corporal com un manament suprem de els joves nacionalsocialistes.

Immediatament després de la consecució del poder per part de Hitler, les HJ van començar a sotmetre's a l'esport juvenil. Des de les hores ençà, els nens menors de 14 anys podrien fer exercici físic únicament en les Joventuts Hitlerianes. Els adolescents, de cop i volta, només podien ingressar en clubs d'educació física i esport si eren membres de les HJ. Els entrenadors d'aquests eren formats en escoles d'esport del Reich. Milers de joves van competir en nombroses proves esportives en busca de condecoracions de les HJ.

Noies de la Bund Deutscher Mädel fent educació física.

Fidedigne a la ideologia nacionalsocialista sobre la raça, segons la qual només els més forts s'imposen en la lluita per l'existència, el servei d'esports de les HJ forçava la "selecció dels més capaços". El punt culminant del certamen ari, el van establir els campionats de l'esport del Reich, què haurien de constituir una poderosa demostració de la força i de la invencibilitat alemanyes.

6.3 Els instituts nacionalpolítics d'educació (NAPOLA)

La ideologia del nacionalsocialisme reflectia que, l'educació havia de tenir una nova ideologia militar, que va servir de norma d'una nova educació en totes les escoles del Reich després de la presa de poder de Hitler. Els llibres de text i els plans d'estudis van canviar en el moment en que Hitler va arribar al poder: es van accentuar els "aspectes racials i nacionals". L'escola s'havia de sotmetre completament a la ideologia nacionalsocialista i tots aquells professors que no volien comprendre els nous signes de la nova ideologia havien de deixar d'impartir l'ensenyament. El que importava d'ara en endavant era la "formació ideològica i corporal", també per als professors.

Els professors eren els qui havien d'inculcar el correcte "sentiment racial" en els sentits dels nens. Hitler ja va deixar ben clar en *Mein Kampf* que "cap noi i cap noia havia de deixar l'escola sense haver arribat al coneixement últim sobre la necessitat i l'essència i la puresa de la sang".

Sobre els pilars d'aquesta ideologia es van crear un sèrie d'escoles de selecció en les quals havia de fer-se realitat l'obcecació de Hitler pel cultiu d'un nou Home dominador: eren els

instituts nacional polítics d'educació (NAPOLA) o les escoles d'Adolf Hitler. Al final de la guerra, a més de les Escoles de Adolf Hitler existien 37 NAPOLA.

Les NAPOLA van ser unes escoles on es preparava una selecta minoria d'alumnes entre el 10 i els 18 anys per a ser els futurs dirigents polítics. Aquests centres d'ensenyament van començar a funcionar el 3 de maig de 1933 i a partir de l'octubre de 1934 tots els joves que volien ingressar en aquestes havien de ser membres de les Joventut Hitlerianes obligatòriament. Més de 17.000 joves van anar a aquestes escoles. La primera generació d'una nova noblesa política s'estava preparant per agafar el poder. Eren nens que es trobaven absolutament indefensos davant les tècniques de seducció del sistema, eren fàcils d'entusiasmar i dirigir i, de tot això, s'aprofitava el règim.

Les NAPOLA havien d'arribar a ser una arma important en la lluita per la meta de fer créixer "un esperit espartà", al qual tindria que adherir-se tot aquell que volgués continuar sent ciutadà alemany. Com "soldats polítics del Führer", els pupils de les NAPOLA havien de ser útils per

NAPOLA de Naumburg.

l'Estat de Hitler, en tots els àmbits i totes les professions, com classe dominadora versada en la ideologia i paramilitarment instruïda. La transmissió de l'ofici militar tenia una elevada importància en les NAPOLA. L'esport de camp era considerat bàsic i decisiu per a la formació d'una nova joventut, de manera que aquestes escoles van fer maniobres militars ja en el primer any de la seva existència.

Aquest "nou esperit" que transmetien les NAPOLA va captar l'atenció d'un personatge predominant: Heinrich Himmler, líder del Reich de les SS, que va demanar a Bernhard Rust⁷, després d'una entrevista, poder demanar tres instituts en exclusiva per les SS. La seva influència amb respecte les escoles va créixer de forma continuada, fins que va arribar un moment en que el ministre Rust manava només formalment. Així doncs les SS el 1936 es

⁷ Bernhard Rust va néixer el 30 de setembre de 1883 i es va suïcidar el 8 de maig de 1945. Va ser el Ministre de Ciència, d'Educació i Cultura Nacional en l'Alemanya Nazi.

van acabar fent amb gairebé tot el control de les NAPOLA. Himmler va poder imposar el seu poder quasi per complet i, encara que en aquestes escoles no és pretenia cultivar directament una cantera per les SS, Himmler va aconseguir que molts joves dels NAPOLA és decidiren per una carrera en la seva "ordre negra".

Les NAPOLA tenien la missió d'aconseguir homes disponibles per al poble alemany, que haguessin crescut en un clima de sacrifici i exigència i que fossin capaços de ser la generació rectora de l'estat en un futur immediat. Per això mateix l'educació havia de ser especialment rígida i prolongada durant anys. Un cop arribaven a les NAPOLA, el joves eren exclosos del seu entorn, lluny dels seus pares i amics, i es trobaven indefensos davant del poder total de l'escola, d'aquesta manera es convertien en preses fàcils pel sistema. Quan els joves s'internaven en les NAPOLA, abandonaven la seva antiga vida i l'escola és convertia en la seva nova família, a partir d'aquell moment començaven una nova vida, que era semblant a la d'un quartell.

Els únics nois que podien ingressar en les NAPOLA eren aquells que tinguessin una aparença sana, que fossin "racialment purs", que tinguessin un bon caràcter i que estiguessin ben dotats d'unes bones condicions anímiques. Aquells candidats que no complissin amb aquestes condicions no podien contar amb poder ingressar en els centres NAPOLA, per tant, ni tan sols els miops, com tampoc els sords, o els nens que tinguessin alguna deficiència d'aquest tipus podien contar amb l'ingrés en aquests centres. Un cop dins d'una NAPOLA, els alumnes havien de pagar una pensió mensual que sigues proporcional a la situació econòmica dels pares del noi. A més a més hi havia unes beques per poder pagar-se l'educació en aquests centres, que eren atorgades per determinats cercles.

6.3.1 L'ensenyament dins d'una escola NAPOLA

En les escoles d'elit, com les NAPOLA, el pla d'estudis incloïa varies setmanes a l'any de maniobres i exercicis sobre el terreny. Pel que més es preocupaven en aquestes escoles era en que l'alumne desenvolupés la seva figura corporal, aquesta semblava ser inclús més important que la lectura i l'escriptura. La formació física era la principal i cada any els instituts realitzaven a la primavera excursions, viatges i sortides al estranger. Llavors el joves marxaven en columnes i acampaven per "jugar a la guerra". Llençaven maces que, més tard en la guerra, havien de ser granades de mà. Aprenien a amagar-se, a "aprofitar" el terreny, a llegir mapes, a orientar-se amb brúixola, a donar i seguir ordres...

Nens d'un NAPOLA fent boxa.

Havien de prestar els primers auxilis als seus companys "ferits", com igual farien més tard al front. Havien de conquerir i "matar" als seus enemics. Això ho feien de manera de que cada noi portava al voltant del braç una "cinta de vida" que consistia en una cinta de llana lligada al braç. Si li arrencaven la cinta, se'l considerava mort. Tot i així amb això el règim no en tenia poc i cada estiu es reunien totes les NAPOLES en un "escenari bèl·lic" comú, llavors és simulava la guerra a gran escala.

Pel que fa a la resta de les classes totes estaven marcades per l'influència ideològica, inclòs les classes d'idiomes: en el llatí, els professors i els alumnes es dedicaven a temes tan absurds com "Els escriptors romans i la qüestió jueva", en la classe de grec, els textos de Plató servien per criticar la democràcia i en les classes d'alemany, en les classes de política i en les de biologia servien per inculcar la ideologia del nacionalsocialisme als joves.

6.3.2 La reacció dels joves de les NAPOLES davant de les injustícies patides per part del jueus

A causa de la imposició de la creença de que la raça alemanya era superior a totes les demés, a molts alumnes d'elit els semblava "normal" que, després d'haver esclatat la guerra, a l'est els jueus tinguessin que viure en ghettos. El que ells no sabien era que, quan els deportaven a camps d'extermini com al camp d'Auschwitz⁸, allà els mataven sense cap tipus de raó. A partir 1941, les NAPOLA van fer excursions a diferents camps de concentració i d'extermini on anaven a "veure i a aprendre el que passava amb els enemics del Reich". Harald Grundmann, va ser un d'aquells alumnes de les NAPOLA, i amb el seu institut van anar a veure el camp de concentració de Buchenwald⁹. El seu relat ens permet penetrar en les profunditats de la psique dels alumnes d'Adolf Hitler: *"Vam viatjar cap allà en autobús i quan hi vam arribar hi vam; encara que no ens podíem moure lliurement, hi havia un home de las SS que ens guiava."* Quan els alumnes de les NAPOLA anaven a visitar els camps, aquests eren preparats per a la visita de la millor manera possible: amb els barracons dels presoners nets, sense cap tipus de violència... en resum presentaven els camps de concentració i d'extermini com a camps de treball inofensius. *"Res semblava indicar que Buchenwald era un lloc de mort per 56.000 persones, que tenien que esgotar-se treballant*

⁸ Auschwitz va ser un complex format per diversos camps de concentració i d'extermini en massa de presoners, Construïts pel règim nacionalsocialista a Polònia durant la Segona Guerra Mundial. Va ser el major centre d'extermini de la història del nazisme on es calcula que van ser assassinats més d'1.3 milions de persones (de les quals el 90% van ser considerades jueves segons les ridícules polítiques racials nazis, prop d'1 milió ho eren).

⁹ Buchenwald va ser un dels més grans camps de concentració en el territori alemany. En total és calcula que van estar internats unes 250.000 persones i el número de víctimes és calcula en unes 56.000 (de les quals 11.000 van ser jueus).

fins sucumbir i sofrir dolors mortals durant els experiments mèdics" recordava Grundamann (durant les visites el alumnes quedaven fora de perill de totes les atrocitats que succeïen normalment a dins d'aquests camps). En el seu lloc els hi presentaven a investigadors que, normalment, experimentaven amb els interns dels camps, als quals molts cops els hi causaven la mort (però això tampoc ho van arribar a sever els alumnes durant les seves visites).

Durant la ronda pel camp de concentració, els alumnes d'elit entre els que anava Grundamann, van arribar també a un grup de edificis amb xemeneies altes i fosques. *"Ens van dir que era un crematori i, prevenint la nostra pregunta, van afegir: Tenim aquí un grup tan nombrós com la població de Weimar, uns 50.000 ocupants. Weimar té un crematori, i nosaltres tenim un, perquè també tenim baixes, és a dir, defuncions". Ens vam acostumar amb aquesta explicació*" explicava Grundamann. Aquelles xemeneies en realitat eren els crematoris on incineraven a les víctimes de les càmeres de gas.

6.3.3 La religió i les NAPOLA

Al igual que amb les Joventuts Hitlerianes, les NAPOLA predicaven la "fe en Hitler", ell era el Führer, el guia per a tot l'estat, per tant, en aquestes escoles no hi havia lloc per a altres religions. Així que a les NAPOLA al principi van eliminar en algunes de les seves escoles l'ensenyament religiós, però finalment aquest va ser eliminat completament.

7 El final del règim, el final de les Joventuts Hitlerianes

La Segona Guerra Mundial va significar per al règim nacionalsocialista el seu fi i les Joventuts Hitlerianes van participar en ella des del primer moment.

7.1 La invasió a Polònia

Podríem dir que en el primer combat en el que van entrar les Joventuts Hitlerianes va ser la guerra contra Polònia al Setembre de 1939, aquesta guerra va modificar les tasques del joves alemanys. Primerament se'ls va utilitzar per a repartir el correu i cartilles de racionament, difondre les notícies i consignes... A més a més els nois de les HJ van ser assignats a les dotacions de bateries antiaèries com a observadors d'alerta, altres nois van ser enviats a Polònia per vigilar la deportació dels polonesos, (obligats a abandonar les seves granges, que havien d'ocupar els nous colons alemanys i evitar que aquestos s'emportessin les coses de les seves pròpies cases).

Pel que fa a les noies de la BDM, les seves noves tasques van ser: atendre als ferits en els hospitals, ajudant en les guarderies i donant l'últim adéu als soldats que ni tan sols coneixien en les estacions de ferrocarril. Però en Danzing (gran base naval de la flota alemanya del Bàltic) milers d'aquestes noies van ser empleades com a auxiliars navals en les tasques burocràtiques i administratives.

7.2 L'acció de les Joventuts Hitlerianes durant la Segona Guerra Mundial

A partir de l'agost de 1940 les ciutats més occidentals d'Alemanya van començar a ser bombardejades per avions britànics. D'aquesta manera, en previsió de que es registraren víctimes entre la població infantil, es van tancar les escoles de les gran ciutats i es van crear "camps escola" per a nens refugiats. Fins al 1945 aquest camps van acollir a casi tres milions de nens. Tot i així la vida dins d'aquest camps va ser molt dura per als nens, ja que van ser apartats totalment del seu ambient familiar i domèstic. La prevalença de l'estudi i l'educació va ser abandonada per substituir-se per marxes, instruccions, educació física, propaganda... D'aquesta manera, sotmesos a l'aïllament i sense una direcció paterna que els orientés en la seva escala de valors morals i socials, la convivència infantil es va rebaixar fins a ser violenta i agressiva de manera que per sobreviure en aquells camps es va establir la llei del més fort, és a dir, d'aquells que eren els matons de les classes o del pati.

Al juny de 1941, després de la invasió de la URSS, les Joventuts Hitlerianes també es van internar en el nou territori conquistat per portar a terme les mateixes tasques que van portar a terme amb la invasió de Polònia però més intensificades, és a dir, van ajudar a assentar-se a els colons alemanys recent arribats, van participar en la realització de les infraestructures... i amb aquest marc geogràfic, inevitablement, els adolescents van ser testimonis gràfics dels Einsatzgruppen¹⁰.

A partir del maig de 1942 les Joventuts Hitlerianes es van implicar cada cop més en l'acompliment bèl·lic a través de la creació dels Wehrtüchtigungslager (que van ser campaments d'entrenament militar per a la defensa) on durant tres setmanes d'estar els nens interns en ells se'ls ensenyava als nois el maneig d'armes d'infanteria, des de metralleres fins a granades i llançacoets.

El 26 de gener de 1943 un decret de la cancelleria del Reich va ordenar que totes les bateries d'artilleria antiaèria passessin a ser manipulades, exclusivament, per membres de les Joventuts Hitlerianes. Al començament els joves eren enviats a les bateries més properes a les seves cases, però a mesura que es van anar intensificant els bombardejos aliats els van anar distribuint per totes les bateries d'Alemanya. Els més joves, és a dir nens de 12 i 14 anys, s'encarregaven del maneig dels reflectors que detectaven als avions.

Tot i així les tasques de les Joventuts Hitlerianes no acabaven quan els bombardejos dels aliats cessaven, sinó que havien d'actuar com a defensa civil per apagar els incendis, retirar els enderrocs, rescatar als ferits, enterrar als cadàvers... A més a més reubicaven als ferits en les cases que no havien estat enderrocades i si els propietaris d'aquestes es negaven a recollir als ferits o simplement no

¹⁰ Einsatzgruppen va ser el nom d'un conjunt de grups militars formats a la Alemanya nazi abans i durant la Segona Guerra Mundial. La seva tasca principal era l'aniquilació dels jueus, els comissaris polítics i dels gitanos. Segons els seus propis expedients, van matar al voltant d'un milió de persones sense supervisió judicial ni cap suport de la legalitat. Els assassinats d'aquest grup van començar amb la invasió a Polònia matant als intel·lectuals d'aquest país.

els acollien com devien, els nens seguidament es queixaven a la Gestapo¹¹. Només després d'haver fet totes aquestes tasques els nens podien retirar-se per poder agafar els seus llibres de la seva antiga escola i poder estudiar una mica.

Va ser a aquell mateix any, el 1943, quan es va crear una divisió específica per allistar als nens soldats de Hitler: Waffen SS XII divisió HitlerJugend. Aquesta divisió va reclutar a més 10.000 adolescents de 16 i 17 anys, alguns inclús més joves, entre el juliol i l'agost. Tot ells provenien de les Joventuts Hitlerianes i van ser destinats a lluitar amb armes a les mans, en trinxeres i en combats de cos a cos. Aquesta divisió de nens va ser aquarterada en la localitat belga de Beberlo. Poc després l'agrupació va ser classificada com a Panzer Division per dotar-la de vehicles blindats. El 2 d'abril de 1944 aquesta divisió juvenil es va veure envoltada en una matança de civils. El comboi ferri que els transportava va patir un atemptat als voltants de l'estació d'Ascq a França, a causa del qual van descarrilar dos dels vagons que anaven al cap i es va haver d'aturar el comboi. El líder d'aquest va ordenar a tots els nens soldats que, com a represàlia de l'atemptat, detinguessin i executessin allà mateix a tots els homes que trobessin als voltants dels costats de les vies. El resultat d'això va ser l'assassinat de 86 homes.

Aquestes trobades bèl·liques van suposar pels aliats una vertadera sorpresa emocional. Els hi resultava incomprendible que nois que ni tan sols es podien afaitar, el seu únic objectiu fos matar i morir per una causa irracional.

El resultat als enfrontaments bèl·lics va ser que en menys d'un mes la divisió de nens soldats va ser reduïda en un 60%.

Aquell mateix any, al setembre es va efectuar un recompte dels efectius que restaven en vida dels nens soldats de Hitler i el resultat d'aquest va ser de que només quedaven 600 nens vius i en actiu i a més a més no tenien ni un sol tanc i tampoc tenien res de munició. D'aquesta manera Hitler va proclamar que els nens de 15 anys fossin entrenats i equipats per lluitar en el front Oriental contra els soviètics. A més a més, es va realitzar una mobilització general, tots els alemanys entre els 60 i el 16 anys, inclús dones, van ser cridats a les files, en la realitat, però, molts nens que tenien menys de 16 anys també van lluitar. Als finals de desembre el que quedava de les Joventuts de Hitler va ser utilitzat per a la batalla de Les Ardenas.

¹¹ Gestapo, va ser la policia secreta de l'Alemanya nazi.

En resum, l'any 1944, les Joventuts Hitlerianes, pel que fa a les bateries antiaèries, van abatre 3.501 bombarders nord-americans.

Pel que fa a la invasió soviètica de Prússia i Pomerània entre el gener i primers d'abril de 1945, els adolescents prussians van morir per milers, també van va ser allà on van morir milers de noies de la BDM que estaven exercint com a auxiliars portuàries de la Kriegsmarine¹². Quatre centenars d'aquestes noies van ser embarcades el 30 de gener de 1945 en el vaixell hospital Wilhem Gustloff en el port de Gotenhafen, però tot i així més de 8.000 noies van ser abandonades a terra amb la seva líder mentre que els soldats soviètics arribaven a la seva posició. Els ports estaven plens de soldats ferits, civils, dones, nens i ancians que portaven dies fugint del l'Exèrcit Vermell però que també es van quedar a terra. Tot i així els que van embarcar en el vaixell no van tenir gaire més sort dels que es van quedar a terra ja que la mateixa nit que va partir va ser enfonsat amb 10.500 persones, convertint-se d'aquesta manera en el pitjor naufragi de la història.

Al febrer de 1945 els jerarques nazis van desenvolupar un nou projecte per tornar a utilitzar als adolescents alemanys, va ser el pla denominat Wehrwolf, que volia dir "exèrcit del llops". Aquest pla tractava d'entrenar als nens en actes de terroristes, sabotatge i espionatge per infiltrar-los en les línies de l'Alemanya ocupada pel aliats. Es van contar amb 5.000 adolescents

Alemanya, al final de la guerra, enterrada sota les seves pròpies ruïnes.

per aquest projecte, entre els quals 500 eren noies. Tot i així els wolverines, que es com se'ls denominava, no van tenir gaire èxit, ja que o van ser capturats o van ser matats per les tropes enemigues.

Un altre projecte que va sorgir en aquell any, encara més esbojarrat que el Wehrwolf va ser que, es va proposar entrenar als adolescents per a pujar-los a els avions jet desenvolupats

¹² Kriegsmarine va ser la marina de guerra dels temps de l'Alemanya nazi entre 1935 i 1945.

pel Reich (en concret era el Heinkel 210 Salamander, que era un avió que es caracteritzava per tenir un únic reactor sobre del fuselatge col·locat darrera de la cabina del pilot. A més a més estava construït de fusta per estalviar pes, sense un blindatge que protegís al pilot). Els jerarques nazis proposaven que els nois passessin directament del planejador que ells utilitzaven sense motor al jet per derivar els bombarders i caces dels aliats. És a dir el que estaven proposant a la joventut era un suïcidi, però afortunadament el Salamander va començar a volar en combat setmanes abans del fi de la guerra. Tot i així, això no va evitar que una desena de pilots de les Joventuts Hitlerianes es matessin amb aquest projecte.

Pel que fa als NAPOLA, els més de 17.000 alumnes que hi havien, van funcionar fins a aquell moment en el que van ser cridats a les files. Es creu que només van sobreviure la meitat.

Al final de la guerra a Berlín, durant l'última setmana d'abril de 1945, les tropes soviètiques van matar en combat a 4.500 nens soldats que no tenien més de 14 anys d'un total de 5.000 que havien sigut enviats per la vigilància i defensa dels ponts de Pilchelsdorf en espera de l'exèrcit del reforç general de Wenk, que havia de fer fora als soviètics de la capital.

Dins de Berlín hi havia un caos enorme, desenes de milers de nens, de nenes, de dones, de ferits i ancians s'enfrontaven, armats amb qualsevol cosa que disparés als soviètics en una lluita a mort. Matant i morint, una agrupació de nens va perdre i va reconquistar en un mateix dia la central de la direcció de la Gestapo de Berlín.

7.3 Un nou començ

L'1 de maig de 1945 la radio alemanya va anunciar que el dia anterior, el 30 d'abril, Hitler "havia mort en una lluita a mort defensant a Alemanya". Aquesta va ser l'última mentida del tercer Reich, Hitler en cap moment va lluitar, sinó que es va suïcidar en el seu búnker al centre de la capital. El que Hitler es suïcides, va fer que els que quedaven vius despertessin i s'adonessin del que havia passat en realitat al seu voltant. Ara la guerra havia acabat.

A l'octubre les autoritats aliades van restablir el sistema escolar i van obligar a regressar a les aules a els nens soldats i artillers que caminaven sense rumb pels carrers. Molts adolescents de 16 i 17 anys van haver de reprendre els seus llibres des de l'ensenyança primària degut a la deficient educació que els hi va impartir el règim nazi al que ells van seguir cegament.

El 20 de novembre de 1945 van començar els judicis de Nüremberg. Als alemanys corrents poc van importar les sentències que es va portar a terme durant els judicis de Nüremberg, ja que estaven tan sumits en el desesperant intent de sobreviure a les ruïnes del seu país. A més a més, durant molt de temps van haver de patir els maltractaments, els robatoris... per part dels soviètics, sobretot les dones, les quals van patir, entre d'altres coses, seguides violacions. Tots aquells nens que van pertànyer a les Joventuts Hitlerianes ara havien de reconstruir de nou el país que el seu Fhürer va portar a la perdició.

8 Lebensborn

Lebensborn (vol dir *font de vida*) va ser el nom d'un dels molts esgarrifosos projectes nazis i també va ser un dels més secrets. El creador d'aquest projecte va ser Heinrich Himmler i es va fundar el 12 de setembre de 1935, encara que després Martin Bormann es va convertir en l'autèntic pare de projecte. L'objectiu del Lebensborn era oferir a noies joves "racionalment pures" la possibilitat de tenir un fill en secret. Aquest nen després era donat a l'organització de la SS, la qual se'n feia càrrec de "l'educació" i l'adopció d'aquest nen.

Cartell propagandístic de la Lebensborn.

Al principi els Lebensborn eren guarderies de les SS; però per poder crear una "súper raça", aquestes van transformar-se en llocs de trobada per a les dones alemanyes "racionalment pures" que havien de conèixer i fer nens amb els oficials de les SS (tots els membres de les SS havien passat pel procés dels "seleccionadors de la raça", mitjançant uns criteris estrictes, en els que es contemplaven totes i cadascuna de les mesures antropomòrfiques i a més a més altres aspectes com: tenir els ulls blaus, el cabell ros, una estatura mínima de 1,75 metre i havia de tenir un arbre genealògic amb avantpassats alemanys que es remuntés com a mínim fins al 1750). D'aquesta manera Heinrich i Bormann van convertir a les SS en un regiment d'homes que només es podien casar amb dones àries (és a dir, dones amb el cabell ros, amb ulls blaus i una estatura de 1'60 metres com a mínim). A més a més cada família de les SS havia de tenir com a mínim quatre fills.

Cartell propagandístic de la Lebensborn.

Pel que fa a la publicitat que es va donar a aquest projecte, Goebbels, va recolzar la iniciativa d'una campanya publicitària sense precedents, en la que es demanava a les dones alemanyes que "tinguessin fills per a Hitler", fills que haurien de reemplaçar a aquells soldats alemanys que morien al front. Per complir aquests objectius i amb la promesa d'importants privilegis i beneficis econòmics a les dones que acceptaren aquest paper reproductor, es van establir a Alemanya clíniques especials per que aquestes poguessin donar a llum i cuidar dels seus fills (tot això es va portar a terme amb el màxim

secret, en castells apartats i amb una forta vigilància). Però entre les dones que tenien fills en aquestes clíniques es van establir diferències pel que fa al tracte: totes aquelles dones que estaven cassades amb oficials de els SS podien estar amb els seus fills i criar-los, per altra banda, aquelles dones que tenien les característiques de la "raça ària" i que havien estat reclutades amb fins reproductors, convertides en mares il·legítimes, només podien estar amb els seus fills durant un període de tres meses. Encara que aquestes mares no volguessin renunciar als seus fills, aquests els hi eren retirats a la força. A més a més, tots aquells nadons que nasquessin amb deformitats d'algun tipus eren exterminats de forma immediata.

Un dels punts més esgarrifosos del Lebensborn va ser el reptament de nens en els països ocupats de l'Europa oriental a partir del 1939 i més encara a partir de l'inici de la Segona Guerra Mundial. Aquests reptaments eren organitzats per les SS per segrestar per la força als nens que coincidien amb el criteri nazi. Per portar a terme aquests reptaments s'enviaven "seleccionadors de la raça" per instal·lar els seus "vivers aris" a tots aquells països conquistats. Els països en els que es van construir centres Lebensborn estan, entre d'altres, Noruega on és van construir nou Lebensborn, també es van construir maternitats en l'antic hospital de Luxemburg i en el castell Lamorlayc (a França).

Amb tot això milers de nens van de ser portats als centres "Lebensborn" per ser "germanitzats" en aquests centres feien de tot per a que els nens rebutgessin i oblidessin als seus pares biològics.

Un dels cops més forts de la Lebensborn va ser al 1942, com a represàlia de l'assassinat d'un dels caps de les SS, Reinhard Heydrich, una unitat de les SS va exterminar la població sencera d'un petit poble anomenat Lidice. Durant aquesta operació alguns membres de les SS van fer una selecció de nens considerats suficientment bons per ser "germanitzats" i enviats a Alemanya. Els altres van ser enviats a camps de nens especials i després a centres d'exterminació.

Al gener de 1944, Martin Bormann, que en aquella època era la persona més propera a Hitler, va rebre l'encàrrec de potenciar el projecte. Els "seleccionadors de la raça" que estaven sota el poder de Bormann van recórrer Polònia i els països de l'Est en busca de nens que tinguessin les "característiques àries" i per tant poguessin ser "germanitzats".

És gairebé impossible conèixer quants nens van ser segrestats en els països ocupats. El 1946 es va calcular que més de 250.000 nens van ser segrestats, sotmesos a uns

exhaustius anàlisis antropomètrics i enviats a Alemanya als centres de Lebensborn, on se'ls canviava el nom i les dates de naixements. Només 25.000 d'aquests van ser rescatats després de la guerra i enviats a les seves famílies.

Alguns importats van tenir la "sort" de ser donats en adopció a les famílies nazis, però tots aquells nens que no van ser donats en adopció, que van ser la majoria, van haver de sotmetre's als experiments dels metges nazis i molt en especial, les nenes, que un cop complien els 10 anys eren sotmeses a un tractament hormonal que avançava la pubertat de les nenes i les convertien en màquines reproductores de les SS.

Ni tant sols durant el procés de Nuremberg, es va poder saber quants nens van néixer en el projecte Lebensborn. En qualsevol dels casos molts d'ells encara continuen vius i desconeixen els seus orígens.

Anni-Frid Lyngstad, coneguda com la cantant morena del famós grup suec dels anys 70, ABBA, va ser fruit del projecte Lebensborn. El seu pare va ser un oficial de les Joventuts Hitlerianes que es va desplaçar a Noruega per formar part del projecte ideat per Himmler. al terminar la Segona Guerra Mundial la cantant es va traslladar amb la seva mare i amb la seva avia a Suècia.

9 Associacions en contra del règim nacionalsocialista

9.1 Die weiÙi Rose

9.1.1 Què va ser la Die weiÙi Rose?

Com en tots els països del món, a Alemanya en l'època nazi, també hi havia grups de gent que estaven en contra del partit nacionalsocialista, tot i que no s'han escoltat gaires relats d'aquests grups per la repressió que hi havia en aquella època.

Un dels grups de resistència més famosos que hi va haver va ser Die weiÙi Rose (La Rosa Blanca).

Aquesta organització va ser un grup de resistència organitzat en l'Alemanya nazi durant la Segona Guerra Mundial, que va utilitzar la resistència no violenta al règim. Es va fundar al juny de 1942 i va existir fins al febrer de 1943. La seva principal activitat va ser distribuir butlletes en les quals s'animava a la resistència contra el nacionalsocialisme.

No va ser un grup amb una estructura fixa però, la part principal del grup estava fundada per cinc estudiants (la majoria d'ells tenien vint anys o gairebé) de la Universitat de Munich.

Hans i Sophie Scholl lideraven aquest grup d'estudiants, el qual estava format a part dels estudiants per Christoph Probst, Alexander Schmorell i Willi Graf. Se'ls hi van unir moltes persones més, com el professor de musicologia i psicologia de la universitat on anaven els joves, Kurt Huber (que va ser qui va prepara les dues últimes butlletes que va repartir el grup), una altre persona que va ajudar a l'organització va ser Josef Söhngen, que era llibreter, i va deixar els seus soterranis a l'organització que van fer servir com a magatzem per a la creació dels butlletins.

Hans i Sophie Scholl amb Christoph Probst, membres de la Rosa Blanca.

9.1.2 L'acció de l'organització

Part dels components de la Rosa Blanca eren veterans de guerra, ja que havien lluitat en el front francès i en el front rus, a més a més, havien estat testimonis de les crueltats que havien fet els nazis, com en els camps de batalla o com amb l'Holocaust.

Després d'una temporada de cessament en les seves activitats en la segona meitat de juliol de 1942, la Rosa Blanca va adoptar una postura més enèrgica contra Hitler al febrer de 1943, repartint les dues últimes sèries de butlletes i pintant eslògans contra el règim nacionalsocialista per tot Munich, (principalment en les portes de la Universitat).

Al principi, les seves butlletes les van distribuir mitjançant enviaments massius per correu, en diferents ciutats de Baviera i Àustria, ja que creien que el sud d'Alemanya seria més receptiu al seu missatge antimilitarista que ells defensaven.

La seva última distribució de butlletins la van fer a les portes de la Universitat el 18 de febrer de 1943, que la van fer coincidir amb la sortida de la classe d'estudiants. Quan ja havien repartit la majoria de les butlletes, Sophie Scholl va pujar fins a d'alt de l'edifici de la Universitat i va llençar les últimes butlletes sobre els estudiants, però va tenir la mala sort de que va ser vista per un membre del partit nazi i la va arrestar juntament amb el seu germà. Els altres membres actius de l'organització van ser arrestats més tard i tant ells com tots aquells que van estar associats amb el grup van estar interrogats. Els germans Scholl i el seu company Probst van ser els primers en ser jutjats el dia 22 de febrer de 1943. La seva condemna la va sentenciar Roland Freisler, i se'ls va jutjar de traïdors i van ser executats en la guillotina el mateix 22 de febrer. Els altres membres clau del grup també van ser decapitats, però més tard.

Tot aquells amics de la Rosa Blanca o tots aquells que havien ajudat en la preparació i distribució de butlletes, o en la recaptació de diners per a la vídua i els fills petits de Probst van ser sentenciats amb condemes d'empresonament entre els sis mesos i els deu anys.

9.1.3 Ideologia

La ideologia de la Rosa Blanca estava basada en principis cristians i rebutjava el militarisme prussià de l'Alemanya d'Adolf Hitler, i creia en una Europa federada adherida als principis cristians de la llibertat, tolerància i justícia.

9.1.4 Homenatges

Amb la caiguda de l'Alemanya Nazi, la Rosa Blanca va passar a representar l'oposició a la tirania en la psique alemanya.

Alguns dels homenatges a l'organització són la plaça que es localitza davant de la Universitat de Munich, que ha estat rebatejada "Geschwister-Scholl-Platz" (en record de Hans i Sophie Scholl), la plaça contigua rebatejada com "Professor-Huber-Platz", diversos col·legis, carrers, i llocs en tota Alemanya van rebre noms en memòria dels membres de la Rosa Blanca. En la ciutat d'Hamburg, on hi va haver una important cèl·lula de la Rosa Blanca, existeix en el seu honor un carrer, Geschwister Scholl StraÙi, en el qual es troba una antiga cel·la de càstig.

9.2 Els swing-kids

No tots els joves de l'Alemanya nazi es consideraven afortunats per poder servir al seu Führer amb fidelitat i esperit de sacrifici. Tot i el servei obligatori en les HJ, la pressió per part de la propaganda i la pressió per part del règim, alguns joves feien front al partit. A aquests joves se'ls va anomenar Swin-kids, van sorgir a Hamburg, y aviat també en altres capitals d'Alemanya. Van ser uns joves aficionats al jazz i s'unien en colles per posar junts discos de swing i fer festes. El problema va estar en que, durant la guerra, el ball estava prohibit en quasi tot arreu, i a més el ball amb la "degenerada" música americana, es considerava una traïció ja que no només tenia l'origen en Estats Units i el tocaven els negres, si no que en part les cançons de swing van ser composades per jueus.

Així doncs, aquestes festes que feien els swing-kids, per la dictadura eren unes "reunions il·legals d'adolescents hostils a l'Estat i al partit". A partir de 1940, les vetllades de ball organitzades pels Swing-kids van ser dissoltes per la Gestapo i els que hi havia en aquestes eren arrestats. Com a resposta a la prohibició de no poder ballar en espais oberts, els swing-kids van traslladar els seus gramòfons portàtils a pisos particulars. Per a la Gestapo, el fet de que en aquestes festes hi hagués també contactes eròtics entre els swing-boys i les swing-girls era la prova inequívoca de que es tractava de *monstres sexuals* degradats.

A més, els swing-kids tenien un agreujant, ja que intentaven destacar de la massa uniforme de les Joventuts Hitlerianes per la seva aparença desembolicada. Les seves senyes eren cabells llargs, jaquetes acoltellades amb dibuix escocès, sabates amb sola ampla i bufandes vistoses. Fumaven pipes de picadura i cigarretes amb boqueta, i portaven barrets de

diplomàtic i un paraigües al braç sense que importes el temps que feia. També les noies portaven el cabell a l'aire, en contraposició amb les formals noies de la BDM, portaven roba elegant i es pintaven.

La majoria dels swing-kids, l'única organització que rebutjava va ser les Joventuts Hitlerianes. Odiaven la instrucció paramilitar, les marxes, les pressions que imposaven les Joventuts Hitlerianes. Molts d'ells aconseguien escapar del servei de les HJ amb trucs i mentides. Això comportava a repetits enfrontaments amb el temut servei de patrulla de les Joventut Hitlerianes.

Grup de Joves Swing-Kids.

El 9 de març de 1940, Himmler va dictar una ordre a mans de la policia per la protecció dels menors, l'objectiu d'aquesta ordre era poder tenir controlats als swing-kids. D'aquesta manera es va prohibir als joves menors de 18 anys caminar per places públiques, accedir als bars, als cinemes, als music-halls o els cabarets i veure alcohol. Els adolescents podien morir per la pàtria amb 17 anys, però no podien sortir de nit. Per poder castigar les infraccions dels swing-kids, el 17 de setembre de 1940 es va introduir un "arrest del servei de menors", aquest arrest consistia en una condemna que els joves, aquells que eren menors de 14 anys, havien que complir. El compliment de d'aquestes "lleis de protecció juvenil" era supervisat per la policia i el servei de patrulla de les Joventuts Hitlerianes.

Durant la guerra, el servei de patrulla de les HJ es va encarregar de tasques addicionals en la defensa antiaèria i en el cos de bombers. Aquesta policia de les HJ va col·laborar estretament amb la policia, la Gestapo i el servei de seguretat, i es va anar convertint progressivament en un aparell de policia secreta de les Joventuts Hitlerianes. En els últims anys de guerra tenia la missió d'actuar contra les colles juvenils que s'havien format fora de les HJ.

El fet de que els swing-kids escoltessin freqüentment l'emissora dels Estats Units ("l'emissora de l'enemic"), la BBC, servia d'excusa per què els joves es convertissin en criminals, i d'aquesta manera els poguessin arrestar. Així mateix, els reglaments penals sobre l'alta traïció, la Llei contra els atacs traïdors cap a l'estat i el partit de 1934 i l'emissió d'ordres de "detenció preventives" van portar a molts joves a les presons i als camps de concentració. El dret penal per menors es va anar ampliant contínuament durant la guerra, resultava fàcil la condemna dels adolescents a presidi o a la pena de mort com a "enemics del poble".

Els swing-kids eren arrestats per la Gestapo, enviats a un batalló disciplinari per verificar la seva aptitud per al front o podien també ser internats sense una sentència judicial en el *Camp de protecció de menors* de Moringen, per la policia, la Gestapo i les HJ.

Tots els Swing-Kids tenien en comú que volien separar-se de la instrucció de les HJ i portar una vida lliure.

L'àmbit de les seves activitats anava des de els inofensius balls del té, fins les bandes de disbauxats que feien els carrers insegurs en la foscor. Aquests joves, que van ser perseguits rigorosament i estigmatitzats com enemics polítics.

9.3 Altres organitzacions en contra del règim

Unes altres associacions en contra dels règim nacionalsocialista van ser la Joventut Confederada, que va ser prohibida per Schirach i absorbida per les Joventuts Hitlerianes. Però tot i ser prohibida, va continuar existint en forma de grups dispersos i era perseguida amb intransigència.

Una altra associació en contra del règim va ser la Joventut Obrera Socialista que tenia una evident orientació política. La funció d'aquesta associació va ser la distribució de pamflets, pintaven eslògans contra els nacionalsocialistes en les parets i ajudaven a les famílies de presos polítics necessitades.

Pel que fa als antics membres de la prohibida joventut cristiana també es van oposar al règim nacionalsocialista.

10. Conclusions

Després d'haver profunditzat en aquest tema, m'he adonat de que els nens de Hitler van ser generacions manipulades i creades per ser utilitzades com a carn de canó. Van ser generacions que no van tenir la culpa de que els seus pares votessin al partit nacionalsocialista, però van ser ells qui van patir les conseqüències, van ser ells els qui es van quedar sols després de la guerra, si hi van sobreviure. D'aquelles generacions robades avui en dia en queden els avis i les avies que en aquells temps van ser adolescents, crec que hauríem d'escoltar els seus relats per poder aprendre i per que mai més sigui pres el dret humà de la manera que ho va fer el nacionalsocialisme. El que no entenc és que, cercant informació per poder realitzar aquest treball, també he trobat informació que feia apologies al Tercer Reich i als líders que van haver-hi durant aquest. No trobo racional que hi hagi persones que hi puguin estar d'acord amb el que va passar durant el règim nacionalsocialista, suposo que la causa això és que ignoren gran part de la història alemanya.

Per això trobo que la història dels nens de Hitler és una història que s'hauria d'aprendre, ja que demostra fins a quins punts el nacionalsocialisme va ser capaç d'arribar, que a més de provocar milions de morts amb els camps de concentració i amb els camps d'extermini, va ser el causant de la mort de part de la joventut Alemanya.

11 Bibliografia

11.1 planes web consultades.

- Web que parla sobre la segona guerra mundial, dels fets i dels protagonistes, revisionisme històric i molt suport il·lustrat.
<http://www.ajzanier.com.ar/>
- Portal amb cercador de l'art i la història universal, la història d'Espanya...
<http://www.artehistoria.es>
- Biografies de personatges famosos històrics i actuals.
<http://www.biografiasyvidas.com>
- Web amb fotografies i informació sobre la Bund Deuchster Mädel.
<http://www.bdmhistory.com/>
- Pàgina web on es pot cercar informació històrica del segle XIX.
<http://www.callejondelpau.es/HISTORIA/II%20GUERRA%20MUNDIAL/Paises%20involutados/Alema>
- Pàgina web on es pot cercar molts moments històrics de manera bastant completa i esquemàtica.
<http://www.claseshistoria.com/fascismos/n-campoideologico.htm>
- Article sobre la ideologia nacionalsocialista publicat per Abraham Zylberman.
<http://www.fmh.org.ar/revista/16/laideo.htm>
- Post en un fòrum sobre els NAPOLA.
<http://SEGM.casposidad.com/foro/viewtopic.php?t=254&sid=ab561214bf5579640dc1aacb38144da>
- Web on és poden trobar presentacions amb diapositives de qualsevol tema.
<http://www.slideshare.net/SaladeHistoria/el-nacionalsocialismo/>
- Cercador d'informació de qualsevol tema i amb explicacions completes.
www.wikipedia.com

- Web d'informació independent complerta.
http://www.soitu.es/soitu/2008/08/13/tendencias/1218644600_295537.html
- Fòrum amb fotografies penjades de la Segona Guerra Mundial.
http://www.mirabolivia.com/foro_total.php?id_foro_ini=60082
- Web de la Fundació Internacional Raoul Wallenberg (organització no Governamental la funció de la qual va desenvolupar projectes educatius i de divulgació que promoguin els valors de solidaritat i coratge cívic que van animar les accions dels Salvadors de l'Holocaust).
<http://www.raoulwallenberg.net/?es/articulos/nazipol/>

11.2 Llibres consultats

- *La enciclopèdia del estudiante: volumen 7: Historia Universal.*
Santillana, El país.
- KNOPP, Guido. *Los niños de Hitler.*
Colección Booket, 2005.

11.3 Revistes consultades

- Article per Xavier Costa, *Los niños de Hitler, como el nazismo se apropió de la juventud y la infancia alemana.*
Revista HISTORIA 16.

11.4 Diaris Consultats

- Article publicat per Jose Luís Barbería, *Los niños que Hitler robó.*
Diari El País.

11.5 Pel·lícules vistes

- HOLLAND, Agnieszka, *EUROPA EUROPA.*
Manga films, 1992.
- GANSEL, Dennis, *NAPOLA.*
Constantin films, 2004.
- CARTER, Thomas. *Swing Kids.*
Buena Vista, 1993.